

تاریخچه، تعریف و نقش پزشکی اجتماعی

از انقلاب صنعتی و توسعه روز افزون شهرنشینی، مشکلات سلامتی جدیدی دامنگیر جوامع شد. پزشکی اجتماعی برای نخستین بار در اروپا (اواخر قرن نوزدهم) به عنوان یک تخصص مطرح شد و مفاهیم و روش های آن در طول صد سال گذشته توسعه یافت. کرسی پزشکی اجتماعی در سال ۱۹۴۲ در دانشگاه آکسفورد ایجاد شد و به دنبال آن دانشگاه های دیگر انگلستان هم کرسی های دیگری به آن اختصاص دادند. رشته تخصصی پزشکی اجتماعی در ایران برای اولین بار در دهه پنجاه در دانشگاه شیراز راه اندازی شد ولی متأسفانه پس از چند دوره پذیرش دستیار تا سال ۱۳۵۷ متوقف گردید. این رشته مجدداً پس از انقلاب اسلامی از سال ۱۳۶۳ ابتدا در دانشگاه علوم پزشکی تهران و دیگر دانشگاهها راه اندازی شد. پزشکی اجتماعی با خصلت میان رشته ای خود وظیفه مطالعه سلامت و بیماری را در جوامع بشری از طریق شناخت نیاز های سلامتی، طراحی مداخلات، اجرا و ارزیابی آن ها بر عهده دارد. در پزشکی اجتماعی، جامعه، جایگزین فرد بیمار، به عنوان کانون اصلی توجه قرار می گیرد و به همین دلیل افرادی که در جست و جوی مراقبت های پزشکی نیستند نیز، از آن برخوردار می شوند.

این گروه در تربیت نیروی انسانی در جهت افزایش دانش، مهارت و توانمندی لازم در شناخت، برنامه ریزی، حل مشکلات بهداشتی و درمانی و نیز انجام خدمات درمانی و بهداشتی نقش موثر دارد. این گروه توانسته است موفق به اخذ مجوز کارشناسی ارشد رشته اپیدمیولوژی از نیمسال اول ۱۳۹۰ و MPH از نیمسال دوم سال ۱۳۹۰ گردد. فعالیت رشته اپیدمیولوژی با ۴ نفر دانشجو شروع شده است. و در حال حاضر در رشته کارشناسی ارشد ۱۰ نفر دانشجو در حال تحصیل می باشند. در حال حاضر در رشته MPH 8 نفر دانشجو در حال تحصیل می باشند